

Sygn. akt IX U 1505/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Olszowska
Protokolant:	Jolanta Nagrodzka

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. K. /K./

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 17 czerwca 2016 r. Znak (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1505/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 17.06.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. K. (K.) prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób, z uwzględnieniem zarobków po przyznaniu świadczenia nie jest wyższy niż 250%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji. Zakwestionował zastosowanie najniższego wynagrodzenia za lata 1956-1979, domagając się wyliczenia zarobków za te lata, aby przeliczyć ponownie emeryturę na podstawie powołanych przepisów.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodzony (...), od 17.03.1986r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Podstawa wymiaru świadczenia została ustalona z okresu od lipca 1985r. do czerwca 1986r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł ostatecznie 293,47% i został ograniczony do 250%.

Po uzyskaniu prawa do emerytury ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu do 21.03.1988r. w KWK (...).

W dniu (...). ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie świadczenia w trybie art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

(dowód: akta organu rentowego)

Ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) od 7.04.1956r. do 21.03.1988r. na stanowisku górnika pod ziemią.

W okresie zatrudnienia w KWK (...) był uprawniony do deputatu węglowego od października 1958r. w ilości 8 ton, pracował w systemie trzymianowym, pracował w soboty, także w niedziele. W tym czasie otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie.

Najkorzystniejsze wynagrodzenie w 20 wybranych latach ubezpieczony uzyskał w latach 1966, 1969-1987 po odtworzeniu zarobków ubezpieczonego z lat 1956-1988 przy przyjęciu, że ubezpieczony w tym okresie otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie, z uwzględnieniem dokumentacji zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego, uregulowań płacowych obowiązujących w górnictwie oraz przy przyjęciu, że ubezpieczony, oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał wynagrodzenie z Karty Górnika, dodatek nocny, dodatek za II zmianę od 1975r., wynagrodzenie za przepracowane 3 niedziele w miesiącu od 1974r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat jest niższy niż 250% i wynosi 214,00%.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu emerytur, rent mgr J. C. k.42-67 akt sądowych, zeznania ubezpieczonego i świadka R. O. – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 26.04.2017r. k. 35, akta osobowe ubezpieczonego).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2017r., poz.1383 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15,

z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3.Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego sądowego, który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1956-1979. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się ostatecznie być niższy od 250% i nie może stanowić podstawy przeliczenia świadczenia.

Opinię biegłego Sąd uznał za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, opinię szczegółową, wydaną po analizie dokumentacji przedłożonej w niniejszej sprawie: dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych, akt osobowych, oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe przy uwzględnieniu przez biegłego jedynie stałych składników wynagrodzenia, takich jak: pensja zasadnicza, dodatkowe wynagrodzenie z Karty Górnika, dodatek nocny za 1/3 dniówek w miesiącu, dodatek za II zmianę od 1975r., tj. od wprowadzenia uregulowań w tym zakresie, wynagrodzenie za trzy niedziele w miesiącu od 1974r., a nadto w oparciu o informacje uzyskane od ubezpieczonego i świadka R. O., którym to zeznaniom Sąd dał wiarę.

Wskazać należy, iż zastrzeżenia organu rentowego, w zakresie kwestionowania ujęcia w podstawie wymiaru składek ubezpieczonego dodatku nocnego i za II zmianę oraz dodatki za pracę niebezpieczną, wobec faktu, że wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest niższy niż 250% (pismo organu rentowego k. 80 a.s.).

Ubezpieczony opinii biegłego nie kwestionował.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy

art.477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

SSO Maria Olszowska